

عنوان مقاله:

ارزیابی محلول پاشی عناصر ریزمغذی روی و سیلیسیم بر خصوصیات زراعی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی بالنگوی شهری در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی

محل انتشار:

نشریه زراعت دیم ایران، دوره 8، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

دیبا شیخی سنندجی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

علیرضا پیرزاد - گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

ب به منظور بررسی تاثیر محلول پاشی دو عنصر روی و سیلیسیم بر برخی صفات کمی و کیفی بالنگوی شهری (توده محلی ارومیه)، آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۹۶-۱۳۹۵ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه ارومیه انجام شد. دو محیط دیم و آبیاری تکمیلی به‌عنوان عامل اصلی و محلول پاشی عناصر روی، سیلیسیم و عدم مصرف محلول (شاهد) به‌عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. اثر اصلی تیمارهای محیط، محلول پاشی و برهم کنش آنها برای اکثر صفات مورد بررسی معنی دار شد. بیشترین مقادیر کلروفیل، کارتنوئید، پتاسیم و روی برای هر دو محیط در محلول پاشی روی به دست آمدند. بیشترین میزان کربوهیدرات محلول، فسفر، سیلیسیم برای هر دو محیط در محلول پاشی سیلیسیم مشاهده شد. محتوی آب برگ برای محلول پاشی عناصر روی و سیلیسیم در هر دو شرایط تنش از لحاظ آماری معنی دار نبود. بیشترین درصد موسیلاژ به محلول پاشی سیلیسیم و شرایط دیم تعلق داشت. بیشترین میزان روغن دانه در محلول پاشی روی تحت شرایط دیم حاصل شد. مقادیر عملکرد دانه توده بالنگوی شهری در هر دو شرایط دیم و آبیاری برای محلول پاشی روی (به ترتیب ۳/۶۵۷ و ۷/۶۶۸ کیلوگرم در هکتار) برتر از عدم محلول پاشی بود. سیلیسیم (به ترتیب ۳/۶۵۷ و ۷/۶۶۸ کیلوگرم در هکتار) برتر از عدم محلول پاشی بود.

کلمات کلیدی:

بالنگوی شهری، خصوصیات فیزیولوژیکی، بیوشیمیایی، موسیلاژ، روغن دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1855172>

